

Ký-ức hiện về, vết hằn quá khứ,
 Hiện tại quê người, lẽ thứ đành sao!?
 Khắc-khoải hồn xưa, Thục-đế kêu gào!
 Thơ-thẩn mãi mòn hao cung nguyệt tuế!
 Người đuổi đi Chúa dang tay bỗng bẻ,
 Ban tình-thương biển Thái, đức Ân-hồng,
 Tám tiết, bốn mùa Xuân Hạ Thu Đông,
 Luôn bảo-trọng: Hanh-thông mưa nắng hạn.
 “Noi gương xưa Đa-ni-ên, Ba bạn,
 Chốn quê người cơn quốc-nạn tạm nương,
 Quên nguy nàn mở cửa hưởng Nam-phương,
 Ngày ba buổi khẩn tình-thương Thánh Chúa”.

Tin lời xưa Cha vẫn từng phán hứa:
 “Ai cầu xin chẳng lần lữa đáp lời”.

Thương Nước con quá nửa số tuổi đời,
 Bồng-bềnh vụn nước nổi trôi bọt bèo,
 Xin cho nước con thoát cảnh khó nghèo,
 Lắng nghe tiếng Chúa tin theo Đạo Trời.
 Cho tiếng hoan-ca thánh vịnh nơi nơi,
 Cho lời cảm-tạ Chúa Trời dâng cao.
 Thiên-Đàng Vinh-Hiển khát-khao.

Amen.

Linh-Ân Nguyễn-Thiên-Nhân

CẢM-TẠ CHÚA

**“Tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sự
 ban cho của Ngài không xiết kể !”.** (11 Côr. 9:15)

Thời gian qua đi thật nhanh. Nếu muốn nói về những ơn-phước Chúa ban trên cá-nhân, gia-đình cùng Hội-thánh thì không bút mực nào tả xiết. Chúng tôi và gia-đình luôn tạ-ơn Chúa và cảm nhận được lòng yêu-thương, chăm sóc, hướng-dẫn, dạy-dỗ của Chúa mỗi giây phút trong cuộc sống hàng ngày và trong mọi trạng huống của cuộc đời.

Thấm thoát đến nay, hai chúng tôi đều đã ở tuổi hưu-hạ, Chúa ban cho sức khỏe, nhu cầu hàng ngày ổn định, toàn gia vui-vẻ, bình an, thỏa lòng với những gì Chúa ban cho. Má tôi năm nay 97 tuổi Chúa cho còn minh mẫn, mạnh khỏe theo tuổi đời, không bỏ qua giờ thờ phượng Chúa nào. Nhưng đều phước-hạnh nhất là Chúa ban cho chúng tôi đặc ân còn được Thờ-Phượng và hầu việc Chúa chung với quý tôi tớ, con cái Chúa và Hội-Thánh Ngài. Amen.

Ô.B Nguyễn-Thiên-Nhân và Gia-đình
 (Mùa Cảm-Tạ 2011)

Đếm Ngày Ân-Phước

Thôi đếm Xuân đi chẳng thấy già ?
Đếm ngày ân-phước sẽ thăng-hoa.
Nghiêng tai lắng đợi Cha nhân-ái,
Ngước mắt ngửa trông Chúa thái-hòa.
Đồng-nội bướm hoa, hương sắc lạ,
Sơn lâm cầm thú , khải hòa ca.
Thiên-thơ bình, vịnh, mai chiều tối.
Sống-Đạo sao cho: “Trọn Ý Cha”.

Linh-Ân cảm-tác

DÂNG LỜI CẢM-TẠ (1)

Băm Sáu năm qua quê người đất lạ,
Bấy nhiêu Mùa Cảm-Tạ lướt trôi qua,
Đất khách phần hoa, năm cũ quê nhà,
Mọi cảnh hưởng dâng Cha lời cảm-tạ.

Nào buổi thanh-bình, thị-thành, thôn dã,
Rồi những năm rục lửa loạn binh-đao,
Hỏi lòng xem: Chúa đã bỏ khi nào ?
Bao ân-phước: cơn mưa rào thỏa thích.

Lời Chúa phán: người, hay quên, bội-nghịch,
Hưởng ơn Trời nhưng nào mấy quan tâm,
Phú-quí, vinh hoa: mặt rở trăng rằm,
Chút túng quẩn đã lằm bằm oán trách.

Xin huyết Chúa xưa tẩy tâm thanh-sạch,
Lánh bụi trần, hướng vọng nước Trời cao.
Con Chúa hoan ca dậy đến Thiên-trào,
Lòng Cảm-tạ truyền rao Ân-điển Chúa.

Linh-Ân Nguyễn-Thiện-Nhân

DÂNG LỜI CẢM-TẠ (2)

Thoang thoang hương thơ, Thu phong man-mác,
Bàng-bạc mây chiều, lác-đác theo nhau,
Ngước trông lên mừng tượng những nhiệm-mầu,
Những năm tháng buồn đau Cha xoa dịu.
“Băm Mấy Năm” qua nâng niu từng bước,
Khỏi lưu đầy trên quê nước thân thương,
Hợp nhau đây nơi đất khách tạm nương,
Lòng sao khỏi vấn-vương sầu viễn-xứ,